N°. 705. DE GRONDWET. 1855.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . . ƒ 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . „ 5.50.

ZONDAG 2, MAANDAG 3 SEPTEMBER.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon, Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet. Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . ƒ 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . „ 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van ƒ 1, het zegelregt daaronder begrepen.

Afschaffing van alle plaatselijke accijnsen.

III.

Het lag in het plan, dat wij bij herhaling beschouwden, om de accijnsen dadelijk en geheel af te schaffen. Op het tijdstip, dat de heer HARTEVELT zijn voorstel deed, bestond de mogelijkheid die afschaffing geleidelijk en even doeltreffend in drie of vier jaren te doen plaats hebben, en alzoo vóór dat de tijd der herziening verstreken was, tot stand te brengen. Radicale middelen hebben in onzen tijd veel minder kans bijval te vinden, dan wanneer zij op eene geleidelijke wijze kunnen in werking treden. De heer HARTEVELT heeft niet er aan gedacht, dat zijne medeleden te weinig bekend waren met den aard en de uitkomsten van het accijnsstelsel en niet, zoo als hij, doordrongen van den innerlijken toestand der gemeente en geen vreemdeling in den wijden omvang harer in- en uitwendige belangen. Een tastbaar blijk daarvan meenen wij te vinden in de wapenen, waarmede men zijn voorstel meende te kunnen bestrijden, daar zij meer bestonden in de optelling der bezwaren, welke zijn plan tot invoering van een hoofdelijken omslag drukten, dan wel in de opsomming der voordeelen, welke het bestaande stelsel opleverde. Wij meenen daaruit te moeten afleiden, dat het voorstel geene beter onthaal zou hebben genoten, zoo het de strekking had, om de afschaffing niet op eens, maar over een zeker getal jaren verdeeld te doen plaats hebben. Daartoe evenwel was het naar ons oordeel uitnemend geschikt, daar de grondslagen, waarop de hoofdelijke omslag moest worden geheven, aan geen bepaald bedrag verbonden zijn; maar zich ook zelfs laten schikken tot eene gelijktijdige heffing van directe en indirecte plaatselijke belastingen. Met dat doel hebben wij ons met de beschouwing van het voorstel vooral bezig gehouden, opdat, waar men nog zoekt naar een aequivalent, dit plan in aanmerking moge komen.

Wij willen tot dat einde mededeelen, welke grondslagen de heer HARTEVELT heeft aangewezen, en waartoe wij zijne eigene woorden aanhalen, om vervolgens in een laatst artikel de heilzame strekking daarvan nog kortelijk aan te stippen:

„Indien bij het vaststellen van belastingen in het algemeen, het treffen van ieder ingezeten naar evenredigheid van zijne inkomsten als wenschelijk wordt erkend, zoo is het tevens uitgemaakt, dat zoodra er sprake is van een hoofdelijken omslag, die alle andere heffingen van belasting uitsluit, het beginsel, waarvan men als grondslag behoort uit te gaan, geen ander zijn kan dan, dat ieder ingezeten in evenredigheid van de inkomsten welke hij geniet, moet worden getroffen, waaronder hij het bedrag zijner inkomsten zooveel mogelijk doet kennen. Die omstandigheden bestaan in zijne levenswijze en zijne middelen van bestaan.

„De levenswijze openbaart zich in het verbruik van levensbehoeften en in de huisvesting. Het middel van bestaan: in de betrekking, het beroep of bedrijf, in de bezittingen, waardoor hij in de maatschappij een zekeren stand of aanzien verkreeg.

„Voor een Gemeentebestuur wordt de bekendheid met ieders inkomsten verkregen door:

„De belasting op voorwerpen van verbruik,

„De personele belasting,

„De grondbelasting, het patentregt en het openbaar crediet.

„En ziedaar de drie grondslagen, waarnaar zich een hoofdelijken omslag kan laten regelen.

„In de belasting op het gemaal dragen *alle* ingezetenen bij.

„In de belasting op het geslagt en het gedisteleerd een groot deel.

„In de belasting op den wijn en voor het onderhoud der lantaarnen het kleinste deel.

„Op deze feiten rust de heffing van een hoofdelijken omslag naar drie grondslagen, als:

a. naar de consumtie,
b. naar de levenswijze,
c. naar het vermoedelijk inkomen.

„A. Naar den *eersten* grondslag worden *alle* personen getroffen boven de *acht* jaren oud.

De bevolking bedroeg op 1 Jan. 1852	36,039 zielen.
Waarvan afgetrokken wordt het getal kinderen beneden de 8 jaren. . . .	6,472 „
Rest ongeveer . .	30,000 zielen.

„De belasting op het *gemaal* staat op de Begrooting van 1852 uitgetrokken tot	ƒ 96,000
En bij invoer	ƒ 2,800
Te zamen. .	ƒ 98,800
Daarvan afgetrokken de remissiën aan armbesturen van betaalde belasting. .	ƒ 6,800
	ƒ 92,000

Zoodat gemiddeld in het gemaal ƒ 3 per ziel wordt bijgedragen.

„B. Voor den *tweeden* grondslag levert de hoofdsom der aanslagen voor de personele belasting een redelijken maatstaf op tot beoordeeling van ieders levenwijze.

„Het bedrag der hoofdsommen volgens de kohieren levert p. m. eene som van ƒ 90,000. Wanneer van die hoofdsom 60 pCt. geheven wordt, bedragende p. m. ƒ 54,000, zoo vindt men vergoeding voor de afschaffing der belasting op het *geslagt*, volgens de Begrooting uitgetrokken aan opcenten voor . ƒ 23,000

Eigen middel.	„ 5,200
Omslag door de bewoners verschuldigd voor het onderhoud der nachtwachten	„ 11,000
En hetgeen naar den eersten grondslag van behoeftigen niet kan worden geind.	„ 20,000
	ƒ 59,200

„C. Voor den derden grondslag blijft over eene classificatie, naar hetgeen de bekende bezittingen of middelen van bestaan, naar gelang van den rang en stand in de maatschappij bij onderlinge vergelijking als het vermoedelijk inkomen aanwijst; daaronder kunnen gerekend worden:

„De aanslagen voor het onderhoud der lantaarnen en brandspuiten, op de begrooting uitgetrokken voor	ƒ 34,000
de belasting op den wijn.	„ 14,000
de Tappers, Grossiers, enz. in gedistel. p. m. voor	„ 12,000
Onverminderd degenen, die niet naar den *tweeden* grondslag worden aangeslagen.	
Te zamen	ƒ 60,000

„Eene zoodanige classificatie steeds tot één derde van het bedrag van den omslag is mogelijk, wanneer men let hoedanig zij sedert een aantal jaren ten platten lande tot vinding van kerkelijke en dorpskosten plaats vindt, maar zij is ook te *Leijden* van toepassing, wanneer men het volgende in aanmerking neemt:

„Onder de nu afgeschafte bepalingen voor het stemen kiesregt is gebleken, dat te *Leijden* in de grond- en personele belasting (en dus het patentregt daarvan uitgezonderd) waren aangeslagen boven de ƒ 105 500 p.
van ƒ 27 tot ƒ 105 1500 „

Te zamen 2,000 p.

Men acht het alzoo niet moeijelijk deze 2,000 personen te verdeelen in 12 klassen, aangeslagen van ƒ 9 tot ƒ 60.

Volgens deze drie grondslagen zou men kunnen heffen een hoofdelijken omslag van ƒ 180,000 à ƒ 210,000.

Naar ƒ 3 voor ieder persoon boven de acht jaren.

„ 60 pCt. der hoofdsom van de personele belasting en ƒ 60,000 bij classificatie.

In de *Nieuwsbode* van 25 Augustus treffen wij eene korte critiek aan, van het Voorloopig Verslag der Commissie van rapporteurs der Tweede Kamer over het voorstel van wet tot regeling der wijze van beheer en verantwoording der koloniale geldmiddelen. Reeds in de eerste zinsnede van dat artikel hebben wij eene proeve, dat de zamenstelling van het personeel der Commissie niet zonder invloed gebleven is bij de beoordeeling van het verslag, dat uit haar boezem voortkwam. Zulk een blijk van partijgeest strekt niet, om op een onbevangen oordeel te mogen rekenen. Eene kalme overweging laat zich niet verwachten. Geen wonder, dat eene critiek, met hartstogtelijkheid gepaard en uit partijzucht ontstaan, hare waarde reeds bij eene vlugtige en oppervlakkige beschouwing moet verliezen.

De schrijver meent, dat als art. 60 der Grondwet bepaalt: „de wijze van beheer en verantwoording wordt „door de wet geregeld, men „de noodzakelijkheid om „het indienen van eene begrooting voor te schrijven, „uit het woord *verantwoording* wel niet zal kunnen „opmaken, daar het geheel andere begrippen zijn, waar„van het eene niet noodzakelijk met het andere ver„bonden is."

Hij zegt verder: „Vergelijken wij nu hierbij de „woorden, welke in andere artikelen der Grondwet „voorkomen, dan gelooven wij niet, dat men het woord „*beheer* in de beteekenis zal aantreffen van de bevoegd„heid om belastingen te heffen of uitgaven te bevelen."

In onze eenvoudigheid hebben wij altijd gemeend, dat men aan geen *verantwoording* kan denken, zonder een vooraf opgelegden last, in algemeene of bijzondere regels vervat. Verantwoording van een gehouden beheer sluit in, *dat* en *op hoedanige wijze* een beheer is toevertrouwd en er bestaat geen openbaar beheer, of er zijn perken of regels gesteld, door den beheerder in acht te nemen. Die perken en regels liggen besloten in de voorschriften van *begrooting* en *rekening*. Wanneer men in het dagelijksche leven iemand geeft eene bepaalde som tot het doen van uitgaven, zonder die som te mogen overschrijden, dan is hij in die taak gebonden door de som, waarmede het cijfer der geraamde uitgaven wordt aangewezen. Zoodra men met eenig beheer wordt belast, zal men in het cijfer der vaste inkomsten een maatstaf vinden voor de uitgaven, waartoe men is verpligt of bevoegd; en, zoodra die inkomsten onzeker zijn, zal het cijfer der uitgaven een grens hebben, die vooraf is bepaald. In alle die gevallen wordt het wezen eener *begrooting* niet gemist. Maar die begrooting is dan ook de eenige maatstaf tot beoordeeling eener rekening. Of meent men, dat een gebrekkig beheer alleen zou kunnen bestaan in den strijd tusschen de cijfers van de rekening en van de daarbij behoorende cijfers? Er is meer dan één beheer gevoerd, dat in naauwkeurigheid niets te wenschen overliet, en toch de zaden van verderf en kwade trouw in zich bevatte. Het is niet genoeg, dat er slechts blijke wat er ontvangen en uitgegeven is: men vindt in de begrooting alléén een redelijken maatstaf tot beoordeeling der rekening, van even veel belang voor den beheerder als voor hem aan wien hij verantwoording schuldig is.

Wat nu met het gezond verstand en de ervaring overeenstemt, zal wel niet met de Grondwet in strijd zijn. „Is de administratie aan geene regels gebonden, „dan kon ook met de meeste eerlijkheid een sluijer „geworpen worden over die onderwerpen, over welke „men ter goeder trouw meent, dat bij de Wetgevende „Magt een verkeerd oordeel zoude worden geveld." Juist om daar *tegen* te waken heeft de Grondwet voor doeltreffende voorschriften willen gezorgd hebben. Overal waar van „verantwoording" sprake is, wordt vaststelling van *begrooting* en indiening van *rekening* voorgeschreven. Teregt zegt dan ook art. 58 der wet op de Algemeene Rekenkamer, dat „de begrootingen, door

»den Koning goedgekeurd, den grondslag zullen uit»maken van de ontvangsten en uitgaven der rekeningen." De Provinciale- en Gemeente-wetten vorderen uit dien hoofde, dat het eindcijfer der begrooting of de aangewezen begrootingspost niet worde overschreden en geene uitgaven worden goedgekeurd, die ter kwader trouw zijn aangewezen op een post, waarmede zij niet overeenstemmen. Tot bereiking van het ware doel der verantwoording wordt vereischt, dat hij, aan wien men verantwoording schuldig is, ook de perken stelt, waar binnen het beheer zich moet houden. Daarvoor hebben onze wettelijke voorschriften gezorgd en daaraan is — wil men de Grondwet niet met voeten treden — ook het beheer der koloniale geldmiddelen onderworpen.

De *Provinciale Friesche Courant* wijdt een artikel aan de afgeloopen zitting, dat wel verdient aan onze lezers medegedeeld te worden:

Op den 23 Augustus is het zittingsjaar van de beide Kamers der Staten-Generaal, in eene vereenigde zitting, door den Minister van Binnenlandsche Zaken in naam des Konings gesloten. De rede, bij die gelegenheid door den Minister uitgesproken, komt ons zeer onbeduidend voor. Er is een streven in zigtbaar om de werkzaamheden van de Regering en van de Vertegenwoordiging als hoogst belangrijk voor te stellen en als heilrijk voor het Vaderland, maar de matheid der volzinnen verraadt tevens eene zekere aarzeling. Inderdaad niet zonder reden. Wij dachten niet bij den aanvang van dit zittingsjaar, dat bij zijn einde het Ministerie VAN HALL-DONKER de teugels van het bewind nog zou in handen hebben. En evenwel staat het nog. Wij staarden voor omstreeks een jaar op den breeden, woesten oceaan, waar de zwakke ministeriële hulk zich wilde wagen, — wij wisten, hoe weinig wij van de bekwaamheid der stuurlieden te wachten hadden, en meenden bij eene beschouwing der belangrijke vraagpunten, die ter tafel zouden komen, dat het scheepje weldra door een onverwachten tegenwind aan lager wal zou raken. Maar wij hadden onze rekening gemaakt buiten den waard. Wij meenden, dat het ministeriële vaartuig eene bepaalde bestemming had, in de *tegenovergestelde* rigting gelegen van het punt, waarnaar de vorige Regering gewoon was koers te zetten. Nu, de vorige Regering was met hare beginselen druk genoeg in de Tweede Kamer vertegenwoordigd, en het geene poging onbeproefd om alle gunstige omstandigheden te voorschijn te roepen, die den loop der zaken in de voormalige rigting bevorderden, en dus den gang van het opgevolgde Bestuur weerstreefden. Niet, dat dit geschiedde met het hatelijke doel om tegen te werken, maar alleen omdat die aanhangers van de voorgaande Regering overtuigd waren, dat alleen langs de lijn, door hen aangewezen, het heil des vaderlands gevonden werd. En wanneer wij nu bedachten, dat het afgetreden Ministerie THORBECKE krachtige bondgenooten had in zijne uitstekende bekwaamheid, in zijne beginselmatige standvastigheid, in de wetenschap, in het gezond verstand des volks, in zijne onpartijdigheid en eerlijkheid, — wanneer wij bedachten, dat dit Ministerie door zijn onvermoeiden ijver een nieuw leven had geschonken aan Nederland, dan konden wij ons met geene mogelijkheid voorstellen, dat een togt in de tegenovergestelde rigting zonder schipbreuk zou worden volbragt. Zoo als reeds gezegd is, wij hadden onze rekening gemaakt buiten den waard. Wij wisten niet, dat het tegenwoordige Ministerie geen ander doel had dan zijn scheepje drijvende te houden, onverschillig of het inderdaad in eene *tegenovergestelde* rigting vorderde, dan wel of het, in strijd met al zijne scheepspapieren, zijwaarts de golven kliefde of door de kracht van den tegenwerkenden stroom met volle zeilen achteruit dreef. Van daar het schouwspel dat het afgeloopen zittingsjaar ons aanbood, — het schouwspel van drijven en vlotten, van laveren en afhouden, van schuiven en roeijen, om toch maar in 's Hemels naam in ruim water te blijven. Zoodoende is het scheepje behouden, maar het is ook door den wind der oppositie gebragt, waar het volgens zijne aanvankelijke bestemming nooit had moeten wezen. De stuurman wist dat hij op ondiepe plaatsen omdobberde, — daarom stond hij steeds met den peilstok in de eene hand en met het roer in de andere; nu eens werden de zeilen bijgezet dan weder gestreken, zoodat men bijkans geen oog kon houden op de manoeuvres, die met ongemeene — ja, oogbegoochelende behendigheid werden uitgevoerd. En ziet, thans ligt het scheepje rustig voor anker met de vlag in top, want geen windje blaast — de Kamers zijn naar huis.

Maar..... wij laten de beeldspraak varen. Moge de Minister van Binnenlandsche Zaken bij het sluiten van dit zittingsjaar betuigen: »door uwe verlichte ondersteuning is het mogelijk geweest »veel tot stand te brengen, waarop, aan het einde der zitting, »met voldoening mag worden teruggezien," wij deelen geenszins in die voldoening. De Minister doelt op de aangenomene wetten betreffende de verantwoordelijkheid der Ministers en de uitoefening van het regt van vereeniging en vergadering. Onze vertegenwoordigers moeten wel kort van geheugen geacht worden, wanneer zij van de Regering de verzekering aannemen, dat zij daarop met *voldoening* mogen terugzien. Het ligt nog versch in elks geheugen, in welk een gebrekkigen, onvolledigen toestand die wets-ontwerpen aan de Tweede Kamer zijn aangeboden, — hoe onze bekwaamste vertegenwoordigers zich moeite hebben gegeven om die onaannemelijke kunstgewrochten van het thans bestaande Ministerie door amendementen dragelijk of althans onschadelijk te maken, — hoe zij met eene geringe meerderheid, door het overwigt van zelfzuchtige partijgangers, zijn aangenomen, terwijl van hunne zegenrijke werking tot nu toe nog geene sprake is geweest. En dan de wet op het lager en middelbaar onderwijs! Hoe durft de Minister haar te noemen? Die wet op het onderwijs, die het hoogste belang onzer maatschappij regelen zal, zij gelijkt op een broozen riethalm, dien men in dwaze verblinding tot steunpilaar zou willen gebruiken voor een kolossaal gebouw. Waarlijk, wie dit wets-ontwerp nog noemenswaardig acht, is al zeer slecht bekend met de behoeften van het Nederlandsche volk.

Slechts ééne zaak is er, waarover wij ons verheugen, — het is de afschaffing van den accijns op het gemaal. Maar mag het bestaande Ministerie die afschaffing als eene zegepraal aanmerken? Zijne vrienden en vijanden hebben het even luide verkondigd, dat het alleen door den drang der oppositie er toe gekomen is, om zulk een stouten greep in ons belastingstelsel te doen. Hierover verheugen wij ons — niet zoo zeer over die afschaffing zelve, als wel over het erkennen van het beginsel, dat de mindere standen ontheven moeten worden van den onevenredigen druk der belastingen. En moge de Minister van Finantien ook plegtig verklaren, dat hij nooit zijn zegel zal hechten aan eene *income-tax*, wanneer hij het straks genoemde beginsel slechts vasthoudt en eene betere verdeeling begeert der lasten, dan zal hij van zelf gebragt worden, waar hij thans betuigt niet te willen wezen. Dat is de straf van allen, die zich aankanten tegen de algemeene wetten, die evenzeer in den Maatschappij den scepter zwaaijen als in de Natuur.

Het Ministerie en de Vertegenwoordiging mogen misschien met voldoening op het afgesloten jaar terug zien. Immers het Ministerie heeft zich door zijne behendige bewegingen staande gehouden, en de Vertegenwoordiging heeft zich met de houding van het Ministerie vermaakt.

Maar waar blijft de voldoening voor het Nederlandsche Volk?

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Sedert een paar dagen is de algemeene aandacht bepaaldelijk gevestigd op officiële stukken of bijzondere correspondentien betrekking hebbende hetzij op het bombardement van Sweaborg of hoofdzakelijk op de laatste gebeurtenissen, welke aan de oevers van de Tschernaïa plaats grepen.

Het meest belangrijke van al de officiele stukken, welke thans bekend geworden zijn is, ongetwijfeld, het verslag van prins Gortschakoff, omtrent het gevecht bij de Tschernaïa, dat het *Journal de Saint Petersbourg* van 13/25 Aug. volgens de *Invalide Russe* mededeelt.

Welligt is het woord verslag van onjuiste toepassing op dit stuk, dat buitengewoon kort is, en volgens het *Journal de Saint Petersbourg* ten doel heeft eenige ophelderingen te geven ten aanzien der telegrafische depêche, waarbij prins Gortschakoff met weinige woorden het gevecht van den 16 had aangekondigd. In dat rapport of in deze ophelderingen — zoo als men het noemen wil — erkent prins Gortschakoff groote verliezen geleden te hebben; onder welke vooral in aanmerking komt de drie generaals Read, Weimarn en Urewsky. De prins schrijft de nederlaag van dien dag toe aan de groote voortvarendheid, welke zijne kolonnes van den regterkant bij den aanval aan den dag legden.

In zijn nommer van 12/24 deelt het *Journal de St. Petersburg* altijd, volgens de *Invalide Russe*, verslagen mede omtrent de operatien, hetzij in Azie of in de Krim anterieur aan de laatste gebeurtenissen.

Wat toekomstige gebeurtenissen betreft de onderstellingen welke te dien aanzien voorop gesteld zijn, zijn zeer tegenstrijdig. Volgens sommigen waren de geallieerden vast besloten om geen storm tegen Sebastopol te ondernemen wel overtuigd zijnde, dat het zuidelijk gedeelte der stad verpligt zou zijn, zich binnen eene maand over te geven, ten gevolge der moeijelijkheid, welke men ondervindt in den toevoer van levensvoorraad. Volgens anderen, integendeel, zou men de werken van aanval voortzetten, tot dat ze tot op die hoogte gebragt waren, dat de overwinning niet meer te betwijfelen is, en zonder dat groote verliezen voor de geallieerden kan worden verkregen.

De tijd alleen zal kunnen leeren, welke dezer beide onderstellingen het meest gegrond is.

Het gerucht, dat Denemarken zou toetreden tot het verbond tegen Rusland, begint al meer en meer veld te winnen.

Het schijnt, dat er geene belangrijke operatien in de Baltische zee kunnen worden verwacht. De ongunstige toestand der Engelsche kanonneerbooten en bombardeersloepen, welke bij het bombardement van Sweaborg zeer geleden hebben, zou, volgens de Engelsche bladen, niet toelaten om eene dergelijke voorgenomene expeditie tegen Revel ondernemen. Die toestand maakt de *Times* zeer ontevreden, welk blad in zijne hoedanigheid van geliefkoosd orgaan der openbare meening der admiraliteit met zeer veel bitterheid verwijt, dat zij geene maatregelen genomen heeft om te voorzien in het gebrek aan middelen om te handelen.

De *Wanderer* van Weenen en de *Oesterr. Zeit.* haasten zich om al de geruchten tegen te spreken, die dezer dagen in omloop waren, omtrent de wijziging welke zoude zijn gekomen in de betrekkingen tusschen Oostenrijk en de Westersche mogendheden.

Uit Parijs wordt gemeld, dat de beweging, welke te Angiers plaats had, wel degelijk een staatkundig en socialistisch karakter schijnt gehad te hebben. Maar, gelijk uit verschillende berigten reeds bleek, werd zij onmiddellijk geheel en al onderdrukt, en sedert heeft geene nadere rustverstoring plaats gehad.

Een Duitsch blad meldt, dat de Pruissische legatieraad Lembke, die naar men verzekerde met eene staatkundige zending belast was, rakende den Sondtol, hoofdzakelijk wegens familie-aangelegenheden naar Kopenhage is vertrokken.

De laatste berigten uit Athene, welke echter uit zeer verdachte bron kwamen, hadden die stad voorgesteld, als op het punt staande om uit naam van den Koning tegen den minister van oorlog op te staan, die door Frankrijk en Engeland ondersteund werd. Dat berigt was van den 10 Aug.

Sedert zijn latere berigten en wel van den 28 ontvangen, welke geene melding hoegenaamd ook maken van deze beweging: eene omstandigheid welke doet vermoeden dat zij slechts kunstmatig was en waarschijnlijk geene wortels had geschoten in den boezem der bevolking. Meer waarschijnlijk is het, dat het gold eene demonstratie, ondernomen door de Camarilla, welke van de afwezigheid van den Franschen gezant wilde gebruik maken om den generaal Kalergi uit het zadel te ligten.

Op de dagteekening der laatste berigten was de toestand nog zoo als voor twintig dagen geleden, en is het zeer moeijelijk de waarheid te onderkennen uit de verschillende lezingen, welke elkander stelselmatig tegenspreken.

Al de berigten stemmen nogtans daarin overeen, dat de afgevaardigden van Frankrijk en Engeland aan den Koning van Zweden verklaard hebben, dat zij tot de ontvangst van nadere instructien, welke zij van hunne hoven verwachten, zich strikt blijven houden aan die, welke zij bezitten, en waarbij hun voorgeschreven wordt om met al de in hun bereik zijnde middelen generaal Kalergi te ondersteunen.

FRANSCHE POST.

De jaarlijksche openbare zitting der Fransche Academie, welke Donderdag jl. plaats had, werd door een zeer talrijk publiek bijgewoond.

Na het verslag van den heer Villemain omtrent de gekroonde werken, heeft de heer Viennet eenige zinsneden daaruit voorgelezen.

De hertog van Novailles, die in hoedanigheid van directeur het voorzitterschap bekleedde, vatte vervolgens het woord op om verslag uit te brengen over den prijs Montyon.

Na de inleiding trad de heer Nouilles in bijzonderheden omtrent de daden, welke de belooningen der Academie hebben verdiend.

»Het is Eulalie Gullebault, een weesmeisje zonder fortuin, die het echter mogt gelukken eene soort van weeshuis op te rigten, waar zij, sedert dertig jaren, een twintigtal jonge dochters leert arbeiden, die plaats maken voor anderen, wanneer zij geleerd hebben hun brood te verdienen: het is een gasthuisbediende uit Marseille, de brave Tuplon, die bovenmenschelijke moed betoonde gedurende de epidemie van 1854; het is een kleêrmaker uit Ruyaulcourt (Pas de Calais), genaamd Lagrener, die, niet tevreden om de eerste te zijn bij branden, door zijn arbeid weezen en grijsaards onderhoudt, die zonder hem van honger zouden sterven; het zijn arme dienstboden, zich aan hunne meesters geheel toewijdden, onderwijzers, die voorbeelden gaven van zelfverloochening.

»Vier-en-negentig memorien waren dit jaar aangeboden voor den wedstrijd naar den prijs Montyon, bijna allen evenzeer waardig om eervolle belooningen te erlangen, en zestien hebben ze evenwel verkregen, door de noodzakelijkheid om de som, waarover de Akademie beschikt, niet te overschrijden. En deze vier-en-negentig memorien, zeide de heer Noailles, getuigen slechts van een zeer gering gedeelte der deugden, welke in toepassing gebragt worden, en der grootmoedige toewijding, welke zich openbaart onder de klasse, voor welke de vrijgevige erfenis des heeren Montyon bestemd is.

»Laat ons, Mijne heeren, zeide de verslaggever, onzen tijd regt doen wedervaren. Mogten al onze herhaalde omwentelingen er toe bijgedragen hebben, om de lagere klassen te doen ontaarden, mogten valsche theorien en verderfelijke geschriften voor het oogenblik hun geest verward hebben, het moge waar zijn, dat hun toestand niet verbetert, naar gelang hunne loonen vermeerderd worden en het werk toeneemt, en dat ondeugd en bedorvenheid er maar al te zeer de voordeelen van verslinden: diezelfde klassen bieden toch talrijke en troostrijke vergoeding, daarentegen, aan, door de pligten, welke onder haar in het geheim worden betracht, en de deugden, welke zij, zonder uiterlijk vertoon, beoefenen. Gij hebt zulks zoo even gezien en elk jaar zult gij er treffende voorbeelden van gadeslaan.

»Maar het is niet alleen dáár dat de deugd beoefend wordt; men heeft het u reeds meermalen doen opmerken, en gij zoudt niet minder verwonderd zijn, indien men voor u een tafereel ophing van al het goede, dat onder de hoogere klassen gewrocht wordt, zoo als de werkzaamheid van den menschenmin, de meêwaardigheid voor het ongeluk, de onuitputtelijke weldadigheid, de veelheid der werken tot verzachting van het leed der ongelukkige armen en zieken, de onvermoeide zorg en de goeden raad, waarmede zij vergezeld gaat, de vindingrijke bronnen, welke die klasse scheppen, en al de opofferingen, de goede daden, welke zij in het geheim verrigten. Ook dáár worden huisselijke deugden, voorbeeldelooze levenswandel, persoonlijke zelfverloochening en hartstogtelijke liefde tot het goede aangetroffen. Getrouwheid aan pligt, zedelijk gevoel, beoefening van deugd, mijne heeren, zijn, Gode zij dank! nog in Frankrijk aan alle standen gemeen.»

Binnenland.

's Gravenhage, 1 September.

Z. M. heeft aan den heer F. L. W. baron van Brakell, op verzoek, eervol ontslag verleend als heemraad van het polderdistrict Nederbetuwe (Gelderland), en benoemd tot schoolopziener in het 7de schooldistrict van Gelderland den heer dr. D. C. Pleijte, rector der Latijnsche school te Zaltbommel.

* In de residentie zijn aangekomen en aan het hôtel *de Bellevue* afgestapt de ridder Carvel August Reita, Russisch edelman, komende van St.-Petersburg, en Kimaill-Effendi, buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister van de Verhevene Porte bij het hof van Berlijn; en aan het hôtel *de l'Europe* de baron Chs. L. Mertens met familie, komende van Brussel.

* Programma der uit te voeren muzijkstukken door het muzijkcorps van het 4e reg. Dragonders, voor het groot Paveljoen, in het Bosch, op morgen (Zondag) 's namiddags ten 2 ure: No. 1. Marche, door den prins Caradja; 2o. Ouverture, les Flibustiers, door Lobe; 3o. Fantasie,

door Mohr: 4o. Grande Valse, door Burgmüller; 5o. Alma Sieges Galop, door Swiriny; 6o. Frans Joseph Marsch, door Oldrini, 7o. Ouverture Semiramio, door Rossini; 8o. Introduction de l'Opera Norma, door Bellini; 9o. Choral-Walzer, door Mordach, en 10o. Polka.

---

* Reeds is medegedeeld, dat van wege het stedelijk bestuur op aanst. Dingsdag eene illuminatie te Scheveningen zal plaats hebben. Men verneemt thans, dat ook de pachter van het stedelijk Badhuis aldaar, het terras aan de zeezijde op smaakvolle wijze zal verlichten, alwaar even als aan de landzijde door muzijkcorpsen gedurende den avond stukken zullen worden uitgevoerd. De wegen naar het Badhuis leidende zullen met eerebogen en guirlanders versierd worden.

De commissie tot voorbereiding van het tweede Nederl. congres over het armwezen, dat bepaald had op 18 dezer eene bijeenkomst te houden, heeft, naar men verneemt, die bijeenkomst uitgesteld tot Mei 1856, uit aanmerking, dat te Amsterdam en elders heerschende cholera vele, buiten de stad wonende, van het bezoeken van het congres zoude terughouden.

Het instructie bataljon heeft zijn kamp weder verlaten en is in Kampen terug gekeerd.

Te Zwolle is bij herstemming, tot lid der Provinciale Staten van Overijssel in plaats van Jhr. Mr. W. G. Hovy gekozen Mr. G. Royer, rijks-advocaat te Zwolle.

Uit Goes schrijft men dd. 29 Aug. het volgende: In de raadsvergadering van eergisteren is medegedeeld, dat Z. M. bij besluit van 2 dezer no. 74, heeft bevestigd het besluit van gedeputeerde staten, waarbij de gemeente-begrooting voor het loopende jaar wordt afgekeurd. De overwegingen komen kortelijk hierop neder; dat de armenwet de liefdadigheid opdraagt aan de kerkgenootschappen, dat het twijfelachtig is of de kerkelijke armbesturen, wanneer zij met ernst en klem pogingen aanwenden om de bijzondere liefdadigheid op te wekken, niet althans in meerdere mate in staat zouden zijn aan hunne roeping te beantwoorden, en dat dus van de volstrekte onvermijdelijkheid tot het verleenen van onderstand door het gemeente-bestuur niet genoegzaam blijkt.

Zoo zijn dus nu acht maanden van het jaar verloopen en nog altijd hangt de zaak; de raad heeft besloten eene commissie te benoemen, om met gedeputeerde staten te abboucheren. *(H.)*

Volgens een berigt van Zr. Ms. consul-generaal te Hamburg zijn gedurende het eerste halfjaar van 1856 regtsteeks uit Nederland aangekomen 93 Nederlandsche schepen, als: uit Texel 2 met oesters; uit Amsterdam 15 met stukgoederen, 1 met dito, rotting en krijt, 1 met dito, rotting en ansjovis. 1 met katoen, 1 met suiker en stukgoederen, 2 met rotting, 3 met rotting, suiker en stukgoederen, 1 met rotting, zoutzuur en stukgoederen, 1 met suiker, krijt en stukgoederen, 1 met hars, 1 met dito, rotting en stukgoederen, 1 met rotting en kruiken, 1 met suiker, 1 met zwavelzuur, rotting en stukgoederen, 1 met kruiken, pijpaarde en stukgoederen, 6 in ballast; uit Delfzijl 7 in ballast; uit Rotterdam 9 met stukgoederen, 1 met dito en machines, 1 met stukgoederen, rotting en papier, 1 met verwhout, rotting en stukgoederen; uit Veendam 2; uit Termunterzijl 10; uit Vlaardingen 1 in ballast; uit Jutphaas 1 met hoepels; uit Harlingen 2 met pannen; uit Zaandam 2 met verwwaren en papier; uit Zutphen 2 met schors; uit Groningen 6 in ballast, 1 met haver, 1 met werk van vlas; uit Dordrecht 1 met trassteen. Voorts kwam nog uit Suriname 1 Nederlandsch schip met suiker, katoen en stukgoederen.

Uit vreemde havens kwamen 61 Ned. schepen, als: uit Cette 1 met amandelen, zaad en stukgoederen; uit Harburg 7; uit Altona 4; uit Gluckstad 1; uit Kleinensiehl 1 uit Statensiel 1; uit Halte 1; uit Motzen 1; uit Emden 2; uit Leer 1; uit Neumühlen 1; uit Woerderhaven 1; uit Bremen 1 in ballast; uit Cuxhaven 2 met dito, 1 met rogge; uit Hull 1 met katoen en ijzer, 1 met olie en vet; uit Liverpool 1 met spijkers, ijzer en stukgoederen, 2 met katoen, huiden en stukgoederen; uit St. Ubes 1 met zout; uit Hongkong en Singapore 1 met kanfer, peper, kaneel; uit Bremerhaven 2 met blaauwhout, 1 met dito en stukgoederen, 1 met blaauwhout, tabak en matten, 1 met arak en verwhout, 1 met mahonihout; uit Messina 1 met amandelen, zoethout en stukgoederen; uit Oporto 3 met wijn, amandelen en stukgoederen; uit Manilla 1 met suiker, blaauwhout en stukgoederen; uit Buenos-Ayres 1 met huiden, horens en stukgoederen; uit New-Castle 1 met steenkolen; uit Porto-Caballo 1 met koffij en horens; uit Nizza 1 met olie en stukgoederen; uit Rio-Janeiro 1 met koffij; uit Livorno 4 met olie en stukgoederen; uit Bahia 1 met suiker, sigaren en stukgoederen; uit Malaga 1 met wijn, lood, olie en stukgoederen; uit Londen 1 met ijzer, 1 met aardewerk; uit Triëst 1 met rozijnen en stukgoederen; uit Sunderland 1 met aardewerk, ijzer en glas.

Naar Nederland vertrokken 89 Nederlandsche schepen, als naar Amsterdam 15 met hout, 1 met tarwe, 1 met hennep, glas en stukgoederen, 18 met stukgoederen; naar Zoltkamp 2 in ballast, naar Groningen 14 met hout; naar Termunterzijl 14, naar Stavoren 1, naar Delfzijl 5, naar Harlingen 5 met hout; naar Vlaardingen 1 met teer. Verder ging naar Batavia 1 Nederlandsch schip met glaswerk en stukgoederen, en naar Suriname 1 met wijn, jenever en stukgoederen.

Naar vreemde havens vertrokken 66 Nederl. schepen, als: naar Dantzig 2 met koffij, olie en stukgoederen, na Odensee 2, naar Horsens 1; naar Hobroe 1; naar Elmshorn 1; naar Eckernförde 1; naar Rensburg 1; naar Norderschleuse 1; naar Kiöge 1; naar Neustad 1; naar Aalburg 1 in ballast; naar Koningsberg 2 met koffij, rijst, wijn en stukgoederen, 1 met wijn en stukgoederen, 5 met suiker, 1 met salpeter, suiker, koffij en stukgoederen, 1 met tabak, roodhout, koffij en stukgoederen, 2 met suiker, olie, wijn en stukgoederen; naar Genua en Livorno 1 met voorloop en stukgoederen; naar Genua 1 met voorloop, teer en stukgoederen; naar Port-Elisabeth 1 met provisie en hout; naar Rouaan 1 met krenten en zink, naar Marseille 1 met pik, hars en stukgoederen; naar Brakke 2, naar Kleinensiehl 2, naar Statensiehl 1, naar Halte 2, naar Motzen 1, naar Bremerhaven 1, naar Emden 4, naar Wiener 1, naar Vegesack 2 met hout; naar Cork, Dublin of Belfast 1 met tarwe; naar Cadix 1 met hout en ijzer; naar Memel 3 met wijn, koffij en stukgoederen, 1 met verwhout en stukgoederen; naar Douglas 1 met tarwe; naar Randers 1 in ballast, 1 met tabak, verwwaren en stukgoederen; naar Liverpool 1 met tarwe, meubelen en stukgoederen; naar Harburg 1 in ballast, 1 met stukgoederen; naar Nantes 1 met beenzwart; naar Elsfleth 1 met stukgoederen, 1 met hout; naar Harwich 1 met tarwe; naar Altona 1 met werk van vlas.

Voorts kwamen nog te Hamburg uit Nederland 58, en vertrokken derwaarts 36 vreemde schepen.

Volgens een van Zr. Ms. consul te Kopenhagen ontvangen berigt, is die haven, gedurende de eerste zes maanden van het loopende jaar, door 24 schepen onder Nederlandsche vlag bezocht geworden. Hiervan kwamen er van Amsterdam 1 met schors, 2 met verschillende koopwaren en 2 in ballast; van Rotterdam 1 met verschillende koopwaren; van Amersfoort 2 met schors; van Memel 1 met zaailijnzaad; van Cadix 1 met wijn; van Oporto 1 met wijn en 1 met verschillende koopwaren; van Antwerpen 2 met verschillende koopwaren en 1 in ballast; van Bremen 1 met tabak; van New-Castle 7 met steenkolen, en van Koningsberg 1 met zaai-lijnzaad. Van deze vaartuigen vertrokken: naar Schiedam 1 met gerst en 1 met graan; naar Nederland 1 met graan; naar Duinkerken 1 met zaai-lijnzaad; naar Leith 1 met graan; naar Memel 1 met een gedeelte der aangevoerde lading wijn; naar Frederiksand 1, naar Kiöge 1, naar de Baltische zee 5, naar Karrebecksminde 1, naar Kolding 1, naar Randers 1, naar Vordingborg 2, naar Westerwik 1, naar Nyested 1, naar Faaborg 1, naar Stockholm 1, naar Mullerup 1 en naar Kallundborg 1 alle in ballast.

Voorts kwamen nog gedurende hetzelfde tijdperk 5 vreemde schepen uit Nederlandsche havens te Kopenhagen aan, en vertrokken van daar naar Nederlandsche havens 4 vreemde schepen.

Rotterdam, 31 Augustus. De gisteren avond ten half zeven ure alhier, onder het voorzitterschap van den heer Burgemeester, voortgezette zitting van den gemeenteraad werd door 30 leden bijgewoond; afwezig waren de heeren Beelaerts van Blokland, Burger, Gleichman, Mensing, van Overzee, Tavenraat en Viruly.

Aan de orde was de voortzetting der beraadslagingen over de finantiële voorstellen en wel in de eerste plaats over de vraag of voor deze gemeente al dan niet gebruik zal worden gemaakt van de exceptie, waarvan art. 255 der gemeentewet spreekt. — De heer Dunlop ving aan met den heer van Reesema dank te zeggen voor de inlichtingen, welke hij in de ochtendzitting omtrent gemeld artikel had gegeven; hij zeide echter met de wijze van zien van dien spreker niet te kunnen instemmen en trad vervolgens in eene beschouwing van de geschiedenis van dat artikel, om aan te toonen dat hetzelve in de wet was opgenomen om de bezwaren te gemoet te komen, welke uit de bepalingen der wet voor de groote gemeenten zouden ontstaan. — De heeren Obreen en Blom en de Voorzitter drongen er bij vernieuwing op aan, dat men niet vooraf zou uitmaken geen gebruik te zullen maken van art. 255, waardoor men zich noodeloos de handen zou binden. — Na korte woordenwisseling werd daarop evenwel het bepaalde voorstel in stemming gebragt, om geen gebruik te maken van art. 255 der gemeentewet, welk voorstel werd aangenomen met 20 tegen 9 stemmen; tegen stemden de heeren van der Kun, Blom, Obreen, Smalt, F. van Vollenhoven, Reuchlin, van der Dussen van Beeftingh, Dunlop en de Voorzitter, terwijl de Voorzitter en de heeren Dunlop en Obreen aanteekening in de notulen verzochten dat zij tegen hadden gestemd. De heer van Oordt was bij deze stemming nog niet tegenwoordig.

De heer Dunlop uitte den wensch, dat alsnu zijn voorstel in discussie mogt worden gebragt, strekkende om te bepalen, dat in de eerste plaats zal worden uitgemaakt, of in deze gemeente na 1 Januarij 1856 al dan niet eene plaatselijke belasting op het gemaal zal worden geheven. Zulks werd door een aantal leden ondersteund, waarbij de heer van der Kun zeide, zulks te doen, omdat het zijns inziens een groot verschil maakte of nu ook in het tekort van twee ton zou moeten worden voorzien dat bij afschaffing der belasting op het gemaal ontstaan zal. — De Voorzitter wilde dit punt aanhouden, tot dat men inzage van de begrooting zou hebben genomen. — De heer Hoijnck van Papendrecht achtte zulks niet zoo hoog noodig en hield het voor meer noodwendig thans eene beslissing te nemen, aangezien bij behoud der belasting op het gemaal de verordeningen deswege voor 15 September aanstaande herzien en aan Gedeputeerde Staten toegezonden moeten wezen. — De heer J. van Vollenhoven verklaarde namens de finantiele commissie, dat ook deze het voorstel van den heer Dunlop ondersteunde. — De Voorzitter bestreed op nieuw dat voorstel, hetwelk daarop door de heeren Hubrecht en van Rijckevorsel werd verdedigd. Laatstgenoemde spreker trad daarbij in eenige meer breedvoerige beschouwingen, om aan te toonen dat het onmogelijk zal zijn de belasting op het gemaal voor Rotterdam te behouden, terwijl die overal in het rond wordt afgeschaft; met ons klein aantal commiezen zou het onmogelijk zijn den sluikhandel te beletten; er zou verwarring ontstaan in de industrie van molenaars en bakkers, welke zich even buiten de gemeente zouden gaan vestigen, en wanneer men deze verdreven had zou men later toch tot eene afschaffing der belasting moeten komen. Hij hield dus het behoud dezer belasting voor niet wenschelijk, hij hield zulks voor onmogelijk en wilde dus deze vraag vooruit beslist zien, ook tot bekorting der beraadslagingen. — De heer Hoynck van Papendrecht sprak daarop in gelijken geest en toonde op nieuw aan, dat eene beslissing niet ontijdig zou zijn, aangezien bij behoud der belasting de verordeningen deswege vóór 15 September moesten zijn opgezonden. — De heer Dunlop hield de afschaffing der plaatselijke belasting op het gemaal voor noodig: 1o., omdat men bij behoud onmogelijk goede surveillance zal kunnen houden en ontevredenheid verwekken zal; 2o. omdat het met vele bezwaren gepaard zal gaan eene goede wet zamen te stellen tot behoud van de belasting op het gemaal als stadsbelasting; 3o. omdat alsdan de aanvoer van vreemd meel van veel belang worden zal; 4o. omdat alsdan de fabriekage van meel zich zal uitbreiden; 5o. omdat bij de aanvoeren van vreemd meel onze stad alsdan het middelpunt van dien handel worden kan, en 6o., om dat de ingezetenen daarbij voordeel zullen hebben, daar de prijs van het brood verminderen, het monopolie der bakkers vervallen en de concurrentie vrij worden zal. De Voorzitter zeide niet voor het behoud der plaatselijke belasting op het gemaal te zijn, ofschoon hij dat behoud niet voor onmogelijk hield. — De heer van der Kun zeide ook voor de afschaffing der belasting te zijn, maar vroeg welke middelen men daarvoor in de plaats zou stellen, daar hij het voor onmogelijk hield de ingezetenen eene directe belasting van vier ton op te leggen. — De heer Mees betoogde mede nog de noodzakelijkheid der afschaffing. — De heer van Reesema had gemeend, dat door de finantiële commissie een voorstel tot afschaffing zou zijn gedaan met aanwijzing van nieuwe middelen. — De heer J. van Vollenhoven deelde uit de gewisselde stukken eenige zinsneden mede, waaruit bleek dat de commissie de afschaffing der besproken belasting wenschte. — De heer Obreen wees op die zelfde stukken om aan te toonen dat de commissie bij afschaffing dezer belasting de directe belasting zooveel wilde verhoogen. — De heer van Reesema had gewild, dat de finantiële commissie een bepaald voorstel zou hebben gedaan tot afschaffing der plaatselijke belasting op het gemaal. — De heer J. van Vollenhoven zeide, hoe de commissie de serie van voorstellen niet nog had willen vermeerderen en zich daarom met het voorstel van den heer Dunlop vereenigd had. — De heer Dunlop deed daarop het bepaalde voorstel, de plaatselijke belasting op het gemaal na 1 Januarij aanstaande niet meer te heffen. — De Voorzitter verklaarde hiervoor te zullen stemmen, in het vertrouwen dat men de middelen zou weten te vinden om het hierdoor ontstaande tekort te dekken. — De heer van der Kun zou er tegen stemmen, omdat de middelen tot dekking van het tekort nog niet waren aangewezen. — De heer Obreen wilde zijne stem bij de afschaffing van het gemaal, zoo als nu het voorstel luidt motiveren. Na de afschaffing van het gemaal bij het Rijk hield hij die belasting op den duur voor de gemeente onhoudbaar, en wilde men voorstellen die met 1 Januarij 1857 af te schaffen, hij zou er gaarne voor stemmen; doch vóór 1856 wilde hij die als overgang behouden, te meer daar de begrooting aan den Raad nog onbekend is. Vóór 1830 is die belasting als eigen middel geheven, en de spreker zag er geen bezwaar in om zulks op nieuw te doen, niet twijfelende of de inning zou behoorlijk geschieden. — Het voorstel, om de plaatselijke belasting op het gemaal na 1 Januarij 1856 niet meer te heffen, werd daarop aangenomen met 27 tegen 3 stemmen; tegen stemden de heeren van der Kun, Obreen en van der Dussen van Beeftingh.

Nu greep eene woordenwisseling plaats over de wijze hoe de behandeling der voorstellen thans te vervolgen, waaruit bleek dat de 4 percent voor klapwacht, lantaarn- en brandspuitgeld nog op de begrooting voor 1856 gebragt is, en dat buitendien, nu tot de afschaffing der belasting op het gemaal besloten is, voor 1856 nog in een tekort van ongeveer ƒ250,000 zou moeten worden voorzien, wanneer men zich overigens met de becijferingen van Burgemeester en Wethouders vereenigde. Ten slotte dezer redekaveling werd bepaald, dat zal worden geheven, ingevolge art. 241—242 der gemeentewet, 15 opcenten op de grondbelasting voor gebouwde en 10 opcenten op de ongebouwde eigendommen, en 25 opcenten op de personele belasting, volgens tabel bedoeld in art. 252 der gemeentewet.

Daarop kwam in behandeling een voorstel van den heer van der Hoop, strekkende om in de eerste plaats te bepalen of eene directe belasting zal worden geheven, om alsdan later uit te maken op welke grondslagen die belasting rusten zal. — Nadat eenige leden hierover hun gevoelen hadden geuit, waarbij er op gewezen werd dat het nu niet zoo zeer gold eene belasting voor het volgend jaar om in het te kort te voorzien, maar eene jaarlijksche directe belasting, nam de heer Mees het woord tot verdediging van het voorstel der finantiële commissie tegen hetgene daartegen was ingebragt in de memorie behoorende bij het voorstel der vier Raadsleden; zijn betoog strekte om aan te toonen dat het voorstel der commissie alle verteringen trof. — De heer van Resema ving daarop eene bestrijding van het voorstel der commissie aan, waarop de heer van Rijckevorsel herinnerde, dat thans aan de orde was te beslissen of al dan niet eene directe belasting zal worden geheven. — De Voorzitter merkte aan, hoe een lid der commissie zelve de discussie van dat terrein had afgebragt. — Zulks gaf tot eene nieuwe redekaveling aanleiding, de Voorzitter wilde bepaald zien, dat, nu tot de afschaffing der belasting op het gemaal is besloten van 1 Januarij af eene directe belasting zal worden geheven, terwijl de heer van der Hoop voorstelde, eenvoudig te bepalen, dat eene directe belasting zal worden geheven, welk voorstel werd aangenomen met 28 tegen 2

stemmen; tegen stemden de heeren Dunlop en de Voorzitter.

De heer Hubrecht verzocht en erlangde daarop het woord tot toelichting van de hoofdstrekking der door vijf leden ingediende amendementen op het door de finantiele commissie, voorgestelde; die hoofdstrekking was het voorstel der commissie en dat der vier leden zooveel mogelijk te vereenigen, men had partij gekozen voor het voorstel der commissie, maar van het voorstel der vier leden overgenomen, wat de vrijstellingen, het aftrekken voor het aantal kinderen en de wijze van invordering betreft. Het deed hem genoegen vernomen te hebben, dat de finantiele commissie zich met deze amendementen vereenigd had. — De heer van der Hoop zeide, dat dit laatste in het algemeen waar was, maar niet in alle onderdeelen. — De heer Hubrecht zeide de meerderheid der commissie bedoeld te hebben, ofschoon hem bekend was dat één lid zich niet in alles met de amendementen had kunnen vereenigen. — Zulks werd door den heer J. van Vollenhoven beaamd.

De heer van Reesema hervatte daarop zijne rede tot bestrijding van het beginsel der finantiele commissie. Hij herinnerde, dat de strekking der gemeentewet was beperking der indirecte belastingen, uithoofde van het gelijk drukkende der indirecte belastingen en van het nadeelige dier belastingen voor de nijverheid. Om dus uitvoering te geven aan de gemeentewet werd eene directe belasting gevorderd, doch de voorgestelde noemde hij: 1o. onwettig in beginsel, omdat de gemeentewet feitelijke grondslagen vordert, hetwelk de vermoedelijke verteringen niet zijn, daar verteringen niet met inkomsten gelijk gesteld kunnen worden, zooals door de commissie gezegd is; 2o. noemde hij de voorgedragen belasting niet overeenkomstig met eene goede economie, daar dit middel, zonder eenige der voordeelen eener inkomsten-belasting op te leveren, al de nadeelen daarvan met zich voert, ja nog erger, want men vordert de openlegging van de boeken der huishouding in stede van die der inkomsten; het middel streed ook met den geest der gemeentewet, want men volgde denzelfden weg als steeds met de indirecte belastingen gevolgd was; het was geene hervorming in den zin der wet, maar eene reactie tegen de wet, wat de commissie had gevoeld, waarom zij eene progressieve belasting had voorgedragen, hetwelk, volgens bevoegde staatkundigen, een even onjuist beginsel, een onregt was, daar het op willekeur berustte; ook oordeelde hij dat er bovenmenschelijke krachten toe gevorderd werden om aan te wijzen wat ieder verteert, en 3o. noemde hij de voorgedragen belasting onstaatkundig, want zoowel van de minvermogenden als van de meervermogenden zouden klagten daarover opgaan, omdat men geheel naar willekeur zal moeten te werk gaan; zoo zal bij voorbeeld iemand die *f* 800 verteert *f* 14 belasting moeten betalen en iemand die *f* 790 verteert niets, zoodat de laatste daardoor meer te verteren overig houdt dan de eerste; het voorgestelde omtrent het aftrekken voor het aantal kinderen moet niet worden beschouwd als eene premie voor het kinderen krijgen of als eene straf voor het niet bezitten van kinderen, maar als eene noodzakelijke rectificatie van het plan om den wille der billijkheid. Aangezien de voorgestelde directe belasting dus, zijns inziens, op de aangevoerde gronden onwettig, niet overeenkomstig eene goede economie en onstaatkundig was, verklaarde hij zich daartegen.

De heer van Ryckevorsel stelde voor, de zitting thans te sluiten, aangezien men dezen dag reeds zoo vele uren aan de discussien gewijd had. — De heer J. van Vollenhoven stelde daarop voor de beraadslagingen den volgenden dag te hervatten, waarop werd besloten de vergadering tot heden middag ten half een ure te verdagen.

In de heden middag van half een tot drie ure en heden avond van half zeven tot negen ure voortgezette zitting van den gemeenteraad zijn de beraadslagingen vervolgd, en ten einde gebragt over het beginsel der directe belasting, tot welker invoering besloten was. Tot stemming overgegaan zijnde werd het voorstel der finantiële commissie, strekkende om voor de directe belasting tot grondslag te nemen de vermoedelijke verteringen der ingezetenen verworpen met 17 tegen 15 stemmen.

Tegen stemden de heeren van der Kun, Ezechiels, Blom, Prins, Burger, Ohreen, Smalt, Plate, Bichon van IJsselmonde, F. van Vollenhoven, Reuchin, van Wageningen, Eickma, van der Dussen, van Beeftingh, Dunlop van Reesema en de Voorzitter.

Voor stemden de heeren: Blankenheijm, de Bruijn, van Oordt, Ledeboer, J. van Vollenhoven, Mees, Schadee, Hubrecht, Gleichman, Hoynck van Papendrecht, Betz, van Rijckevorsel, van der Hoop, Milders en Lohnis.

Afwezig waren de heeren Beelaarts van Blokland, Mensing, van Overzee, Tavenraat en Viruly.

Daarop, kwam in stemming het voorstel, om de huurwaarde tot grondslag der directe belasting te doen strekken, over welk voorstel de stemmen staakte, zoodat de beslissing tot eene volgende vergadering moest worden uitgesteld.

De 16 leden, welke voor dit voorstel stemden, waren dezelfde heeren welke voor de vermoedelijke verteringen als grondslag hadden gestemd; uitgenomen den heer Dunlop.

De 16 leden, welke tegen dit voorstel stemden waren dezelfde heeren, welke tegen de vermoedelijke verteringen als grondslag hadden gestemd, benevens den heer Dunlop.

Ten slotte werd bepaald, de behandeling der zaak te hervatten aanstaanden Maandag middag ten half twee ure. (*Rott. Ct.*)

× × **Leijden**, 31 Augustus. De gemeenteraad alhier heeft op heden besloten de plaatselijke belasting op het gemaal te *behouden*.

Utrecht, 30 Augustus. De 28ste tentoonstelling van het genootschap voor landbouw en kruidkunde, te Utrecht, heeft thans in het Maliehuis te dezer stede plaats en zal ter bezigtiging opengesteld worden, op Vrijdag den 31 Augustus. Gisteren den 30 Aug. had de beoordeeling plaats der op die edele en vreedzame kampplaats ter mededinging ingezonden planten en voorwerpen. Ook wij waren in de gelegenheid, heden al het ten toon gestelde naauwkeurig te mogen in oogenschouw nemen, en kunnen niet in gebreke blijven, door eenige regelen daaraan te wijden, deze inderdaad prachtvolle en belangrijke expositie, der belangstelling van bloemliefhebbers en van al onze stadgenooten aan te bevelen. Een kort overzigt is ons erachtens in dit dagblad niet misplaatst, want al te dikwerf reeds ging menige schoone bloemen-tentoonstelling schier ongemerkt voorbij. En waarlijk, onze stad mag trotsch wezen op eene instelling, als het *genootschap voor landbouw en kruidkunde;* de veertien jaren van deszelfs bestaan zijn niet voorbijgegaan, zonder zigtbare en in het oogloopende goede uitwerkselen te weeg gebragt te hebben. Men merke op, dat elke tentoonstelling zich door grootere voortreffelijkheid van het ingezondene kenmerkt, men zie den vooruitgang van den landbouw in onze streken, de invoering en het gebruik van nieuwe, inderdaad doelmatiger werktuigen, onze voortreffelijke groenten, waardoor Utrecht vermaard wordt, en vooral de hooge vlugt welke de bloemisterijen te dezer stede in de laatste jaren genomen hebben. Door die bloemisterijen toch, is als het ware een nieuwe nijverheidstak in onze stad ontloken. Zij verschaffen aan vele nijvere handen werk en brood, hebben de pottenbakkerijen te dezer stede doen herleven en Utrecht aan het hoofd geplaatst der Nederlandsche horticultuur. Immers in schoone en keurige potgewassen is Utrecht de markt van Nederland geworden. Hier vindt men in alle plantsoorten steeds overvloed, van alles steeds het nieuwste en schoonste. Wij schrijven dit niet ligtvaardig ter neder. Neen, op elke bloemententoonstelling hier te lande is meestal het schoonste uit Utrecht aangebragt en Utrechtsche bloemliefhebbers en kweekers voerden de voornaamste en verreweg de meeste eereprijzen met zich. Vóór veertien jaren nog was Utrecht ten opzigte van den plantenhandel, schatpligtig aan Haarlem en Leijden; tegenwoordig reeds voert Utrecht naar alle plaatsen van ons land uit, terwijl zelfs de uitvoer naar buiten 's lands jaarlijks toeneemt. Wanneer wij Utrecht het Gent van Nederland noemen, dan maken wij geene te stoute noch gewaagde vergelijking; slechts twee etablissementen kan Gent aanwijzen, grooter dan de hier ter stede bestaande en terwijl men zich aldaar op de aankweeking en den handel, van eenige hoofd-specialiteiten toelegt, vindt men daarentegen bij onze bloemisten bijna alle plantsoorten in voortreffelijken kultuur-staat vertegenwoordigd. Verder bedenke men, dat, toen deze nijverheidstak hier geboren werd, zij ginds reeds den mannelijken leeftijd had bereikt, en er een' sterken spoorslag in de krachtigste ondersteuning en aanmoediging van het Belgische gouvernement vond, terwijl een grooter debouché haar levens was beschoren, door het algemeen gebruik der Fransche taal, door middel waarvan de bloemisten aldaar met alle beschaafde natien in verbinding staan. Ettelijke dagen geleden, bevonden wij ons te Gent en hebben bij de voornaamste aldaar verwijld; gerustelijk durven wij hen uitdagen, eene verzameling planten bij elkander te brengen, zooals dezer dagen in den tuin en in de zaal van het Maliehuis prijkt.

Wij komen na deze uitweiding op onze tentoonstelling alhier terug en is het ons veroorloofd, de aandacht der bezoekers voorloopig op te wekken, dan vestigen wij die in de eerste plaats, op de verzameling bloeijende planten, van den heer Jhr. H. M. Ram, aan welke inzending de *gouden medaille* der stad Utrecht werd toegekend, en waarlijk, zij kon niet eervoller verworven worden: elk exemplaar dezer 20 planten, is een toonbeeld van volmaakte kweeking, vol op prijkende met bloemen, als had de Flora zelve, ze met kwistige handen er overheen gestroid. Met de twintig bloeijende planten, allen van verschillende geslachten ingezonden door een bloemist, bekroond met de *gouden medaille* van het Genootschap, handhaaft de oude firma H. van Lunteren en Zoon, waardiglijk haren naam. Met groot genoegen, zagen wij de kostbare en prachtige verzamelingen Nieuw-Hollandsche planten prijken; de kultuur dezer plantsoorten, welke veel volharding, zorg en moeite vereischt, staat vooral hier ter stede op een hoog standpunt; noch Belgie, noch Engeland zelfs, zou in zulk een klein bestek als onze environs beslaan, zulke collectiën als hier tentoongesteld zijn bij elkander kunnen brengen. Het buitenland benijdt ze ons. De heer A. B. de Jonckheere van Oostwaard, die van zijne bekoorlijke villa te Maarssen, eene keurige verzameling toezond, verwierf daarop den wèl verdienden eersten prijs. De rozen-cultuur heeft hier te lande, ook in den omtrek van deze stad, haren hoofdzetel gevestigd; zouwel voor de fraaist bloeijende rozen op stam, als in struik, verwierf onze stadgenoot, de bekende rozenliefhebber C. J. van Deventer, voor wiens ramen men zoo gaarne vertoeft, om zijne fraaije rozen te bewonderen, de beide uitgeloofde prijzen. De prijzen, gevraagd voor de nieuwste Fuchsia's als voor de fraaiste Fuchsia's op stam, werden beiden toegewezen aan de HH. H. van Lunteren en Zoon. Nieuw ingevoerde en belangrijke planten waren rijk vertegenwoordigd, een afdoend bewijs, dat onze hortikultuur alle krachten inspant, om met het buitenland gelijken tred te houden. De grooten zilveren medaille, uitgeloofd door den geachten voorzitter van het Genootschap, den heer Mr. A. H. Metelerkamp, voor de zes nieuwst ingevoerde en belangrijkste planten, werd behaald door den bloemist R. C. Affourtit Jz. De Gloxinia's, ontegenzeggelijk eene der liefelijkste, milbloeijendste plantsoorten, zijn ruim vertegenwoordigd, vooral in de nieuwste en prachtigste verscheidenheden; twee keurige verzamelingen vooral ingezonden door de bloemisten C. Glijm en H. van Lunteren en Zoon, zijn opmerkenswaardig: de heer C. Glijm, behaalde den eersten daarop uitgeloofde prijs; even zoo ook op zijne fraaije verzameling bloeijende Gesneria's en Achimenes. Van bloeijende Erica's zijn twee keurige collecties voorhanden. De cultuur der Erica's, die beminnelijke en kokette plantsoort, is in 't bijzonder aan Utrecht eigen; nergens hier te lande vindt men er zulke schoone verzamelingen van, als hier in den omtrek, en in Belgie niet ééne: de heer de Jonchcere van Harmelen behaalde daarop den eersten en de bloemist J. G. Jongeling den wèl verdienden tweeden prijs. Twee prachtige oranjeboomen, welke op deze tentoonstelling prijkten, zijn een afdoend bewijs, dat Nederland zijn ouden roem, dat zijne tuinlieden de schoonste oranjeboomen kweeken, nog niet verloochent: zij zijn gezonden uit de schoone collektie oranjeboomen van den heer Jhr. Steengracht van Oostkapelle op den huize Beerschoten bij de Bilt; aan zijn tuinman, werd daarvoor eene groote zilveren medaille als prijs toegewezen.

Wij zouden te uitvoerig worden, wilden wij allen vermelden, die hierop met regt aanspraak hebben; behalve het door ons genoemde, bevat de tentoonstelling nog zeer veel schoons; zoo als bijv. uitgelezene collectien der prachtige Japansche lelie *Lilium speciosum* (*lancifolium*). De nieuwste en fraaiste verscheidenheden van *Verbena's* en *Petunia's*, in oneindige kleurenpracht; bloemen der nieuwste *Dahlia's*, zóó schoon en volmaakt van vormen, dat men bijna aan volmaakter zou twijfelen, ware het niet dat de natuur, naarmate men op haar gebied voort treedt, zich des te onuitputtelijker voor doet. Vergeten wij vooral niet te gewagen van de heerlijke collektie bloeijende planten, ingezonden door den heer J. J. Burgerhoudt, eene verzameling zóó uitmuntend, dat zij, alhoewel thans voor de eerste maal door eene gelukkiger mededingster overtroffen, toch immer opmerkenswaardig blijft. De grootste verzameling Nieuw-Hollandsche Planten van den heer Mr. A. H. Metelerkamp, waaraan een' buitengewonen prijs werd toegewezen, zijn opmerkelijk door hare groote en volmaakte cultuur. Verder wordt het oog nog geboeid door eene menigte andere planten, uitmuntende door nieuwheid, zeldzaamheid of als ware kunststukken van kweeking en eene volmaaktheid bezittende, welke te bereiken, vóór ettelijke jaren nog als een hersenschim beschouwd werd. Aan den pottenbakker W. F. Slee viel ook eene buitengewone medaille ten deel, voor zijne monsters van potten en bloemvazen. Wij juichen deze onderscheiding toe, want onder de handen van dezen bekwamen werkman, neemt de klei allen gewenschten vorm aan, zijn fabriekaat behoort tot het beste van den lande, en wordt reeds heinde en ver door hem verzonden. De vruchten zijn wel niet in groot aantal aanwezig, doch hoogst voortreffelijk en een blijvend bewijs, dat de Nederlandsche tuinlieden, hun gevestigden roem handhaven. Boter en kaas, die twee bronnen van Nederlandsch materiële welvaart, duurzamer en blijvender rijkdommen aanbrengende dan de goudmijnen van California, zijn in voortreffelijke producten vertegenwoordigd. (*U. C.*)

's Bosch, 31 Augustus. Dezer dagen werd uit deze stad aan de *N. R. C.* en aan de *Arnh. Ct.* geschreven, dat, naar uit goede bron vermeld werd, de heer Borret zijn ontslag als Commissaris des Konings in Noordbraband genomen had. Wij namen de correspondentie uit de *N. R. C.* over, dezelve voor rekening van den correspondent latende.

Thans echter hebben wij informatien genomen aan eene bron, welke wij bij overtuiging weten goed ingelicht te zijn, en vernemen dat tot nog toe geen dergelijk ontslag door den heer Borret gevraagd is. (*N. N. B.*)

Publicke Vermakelijkheden.

Kon. Fransche Schouwb., Maandag, 3 Sept. 7 ure. LE BARBIER DE SEVILLE, opéra comique en 4 actes. UN Mr. QUI PREND LA MOUCHE, vaudeville.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 31 Augustus 1855.

Nederland.	Pct.		**Rusland.**		
Ned.W.Schuld.	$2\frac{1}{2}$	$62\frac{3}{4}$		Pct.	
Dito Certificat. .	3	76	*Hope* 1798/1816	5	103
Dito Dito . .	4	$93\frac{1}{4}$	Dito 1828/1829	5	$102\frac{7}{8}$ 10[illegible]
O. I. Leening. .	4	$93\frac{1}{4}$	Cert. 1831/1838	5	$84\frac{3}{8}$
Amort. Syndic.	$3\frac{1}{2}$	$90\frac{3}{4}$	Dito Dito	$4\frac{1}{2}$	$89\frac{1}{4}$
Hand.-Maats. .	$4\frac{1}{2}$		Dito *Hope* . . .	4	$77\frac{1}{4}$
Belgie.			Dito *Stieglitz* .	5	$76\frac{1}{4}$ $\frac{3}{8}$
Certificaten. . .	$2\frac{1}{2}$		Dito dito 5e Ser.	4	
D° *Rothschild* .	$2\frac{1}{2}$	51	Dito 1854 . . .	5	
Frankrijk.			Inschr. Assig. .	6	
Obligatien . . .	3		Certific. dito. .	6	
Spanje.			**Polen.**		
Nieuwe	$1\frac{1}{4}$	$18\frac{3}{4}$ $\frac{13}{16}$	Obligatien . . .	4	71
Dito Buitenl. .	3	$37\frac{11}{16}$	**Oostenrijk.**		
D° Binnenl.	3	$31\frac{1}{16}$			
Bew. Sp. Com.			Metalliek . . .	5	$62\frac{13}{16}$ $\frac{3}{4}$
Amort. Schuld.		$4\frac{1}{4}$	Dito bet. Amst.	5	$74\frac{1}{2}$ $\frac{9}{16}$
Portugal.			Dito Nation. .	5	$67\frac{11}{16}$ $\frac{13}{16}$ $\frac{3}{4}$
Londen nieuwe.	3	$40\frac{3}{16}$	Dito 1847 . . .	$2\frac{1}{2}$	$32\frac{1}{16}$
Dito uitgest . .	4		Dito 1851/1852	$2\frac{1}{2}$	$32\frac{3}{16}$

Braz. bij Roths. p. s. 500. 5 pct. 98; Louis., bij Hope en C. 5 pct. $100\frac{1}{2}$; Mexic., te Lond. 3 pct. $20\frac{7}{8}$; dito Onb. $20\frac{7}{8}$; Gren., te Lond. p. s. 100. $2\frac{1}{2}$ pct. $18\frac{1}{4}$, [illegible] dito Uitg. $6\frac{7}{8}$; Ecuad. $3\frac{1}{4}$; Venez. $3\frac{3}{4}$ pct. 28, $\frac{1}{4}$, 28.

Over het geheel leverde onzen fondsenmarkt heden in Binnenl. en Buitenl. effecten wederom niets meldenswaardigs op, de stemming was over het geheel lusteloos; van Amerik. fondsen waren Grenada's tot verhoogde prijzen zeer gezocht, Venez. daarentegen op de lagere Londonsche notering derzelve circa 1% lager, met zeer weinig handel.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.